

1.100.000, sem eiginmaðurinn hefur krafist að fá afhentar til kaupa á annarri bifreið, næðust aftur í búíð, ef selja þyrfti þá bifreið síðar á opinberu uppboði.

Þó ekki verði fallist á þá kröfu lögmanns eiginkonunnar, að halda beri fyrrnefndri fjárhæð í vörslu skiptaráðanda til tryggingar lífeyrisgreiðslum til hennar úr hendi eiginmannsins, verður þó með hliðsjón af framansögðu að fallast á kröfu lögmanns hennar um að halda beri andvirði bifreiðarinnar Í 1182, kr. 1.100.000, í vörslu skiptaráðanda til þess að tryggja það, að hlutur konunnar úr búinu fáiast greiddur. Er þá stuðst við VI. kafla laga nr. 60/1972, VII. kafla laga nr. 20/1923 og 63. gr. skiptalaga nr. 3/1878. Málskostnaður falli niður.

#### Úrskurðarorð:

Andvirði bifreiðarinnar Í 1182, eign félagsbús Rannveigar Höskuldsdóttur og Flosa Jónssonar, kr. 1.100.000, skal haldið í vörslu skiptaráðanda.

Málskostnaður falli niður.

Laugardaginn 20. nóvember 1976.

Nr. 218/1976. **Ákærvaldið**

gegn

**Guðjóni Skarphéðinssyni.**

#### Dómenndur:

**hæstaréttardómararnir Magnús Þ. Torfason, Ármann Snævarr og Logi Einarsson.**

Kærumál. Gæsluvarðhald.

#### Dómur Hæstarétts.

Með kæru 13. nóvember 1976, sem barst Hæstarétti 17. s. m., hefur varnaraðili samkvæmt heimild í 3. tölulið 172. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála skotið máli þessu til Hæstarétts og krafist þess, að hinn kærði úrskurður

verði felldur úr gildi. Verjandi hans krefst málsvarnarlauna úr ríkissjóði.

Ríkissaksóknari krefst þess, að úrskurðurinn verði staðfestur.

Geirfinnur Einarsson hvarf að kveldi 19. nóvember 1974. Svo sem greinir í hinum kærða úrskurði, hafa nafngreindir menn borið á varnaraðilja, að hann hafi ásamt fleiri mönnum veitt Geirfinni Einarssyni áverka þetta kvöld, svo að leitt hafi til bana. Var nægilegt tilefni til að hneppa varnaraðilja í gæsluvarðhald samkvæmt 1. tölulið 67. gr. laga nr. 74/1974. Samkvæmt þessu ber að staðfesta hinn kærða úrskurð. Skiptir í því efni eigi máli, hvort lögreglumenn handtóku varnaraðilja að morgni 12. nóvember 1976 að skipun dómara samkvæmt 1. mgr. 59. gr. laga nr. 74/1974 eða ekki, svo sem verjandi telur.

Kærumálskostnaður verður ekki dæmdur í kærumáli þessu.

### D ó m s o r ð :

Hinn kærði úrskurður á að vera óraskaður.

### Úrskurður sakadóms Reykjavíkur 13. nóvember 1976.

Ár 1976, laugardaginn 13. nóvember, var á dómþingi sakadóms Reykjavíkur, sem háð var í fangelsinu að Síðumúla 28, kveðinn upp úrskurður þessi.

Erla Bolladóttir, Kristján Viðar Viðarsson og Sævar M. Ciesielski, sem sitja í gæsluvarðhaldi vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar, hafa staðhæft í yfirheyrslum hjá rannsóknarlögreglunni í Reykjavík, að Guðjón Skarphéðinsson, fæddur 19. júní 1943, hafi átt þátt í dauða Geirfinns.

Samkvæmt frásögn þessa fólks, var Geirfinnur veginn í Dráttarbraut Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember 1974. Að sögn Erlu ræddu þeir Sævar og Kristján báðir við Guðjón, áður en þeir fóru til Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember 1974. Kristján Viðar og Sævar fullyrða báðir, að Guðjón hafi veitt Geirfinni áverka í Dráttarbraut Keflavíkur umrætt kvöld.

Sævar heldur því fram, að hann, Kristján Viðar og Guðjón hafi dysjað lík Geirfinns í Grafningnum 23. nóvember 1974. Kristján Viðar hefur ekki staðfest þessa sögu. Sævar fullyrðir einnig, að

hann og Guðjón hafi vorið 1975 farið í Grafninginn í þeim tilgangi að búa betur um lík Geirfinns.

Guðjón Skarphéðinsson neitar því eindregið að vera á nokkurn hátt viðriðinn hvarf Geirfinns Einarssonar. Hann viðurkennir, að hann hafi þekkt Sævar, og segist hafa haft stopul samskipti við hann. Hann kveðst ekki hafa talið hann vera vin sinn.

Eftirfarandi atriði gefa tilefni til nánari rannsóknar á sambandi Sævars og Guðjóns:

1. Árið 1975 urðu þau Erla og Sævar uppvís að því að svíkja stórfé út úr Pósti og síma. Erla fullyrðir, og kveðst hafa það eftir Sævari, að Guðjón hafi árið 1974 gengist inn á að taka þátt í því að svíkja fé út úr Pósti og síma. Hún segir einnig í þessu sambandi, að Sævar hafi eitt sinn haustið 1974 komið heim með tvær andlitsmyndir af Guðjóni og hafi átt að setja myndirnar í skilríki annars manns. Eftir frásögn Erlu hætti Guðjón við að taka þátt í svikunum, því hann taldi það of áhættusamt. Að sögn Guðjóns bauð Sævar honum sumarið 1974 að taka þátt í að svíkja út fé hjá Pósti og síma. Guðjón kveðst hafa tekið þessu viðsfjarri. Guðjón segir sig ráma í, að Sævar hafi tekið af sér andlitsmyndir. Hann man ekki, í hvaða tilgangi Sævar gerði þetta, en telur, að hann hafi gert það sér til gamans.

2. Eins og áður greinir, kveðst Sævar hafa farið með Guðjóni í Grafninginn vorið 1975. Hann segir, að í þessari ferð hafi þeir ekið að Selfossi og þar hafi Guðjón beðið sig um að brjótast inn í apótek og stela þar lyfjum. Hann kveðst hafa gert misheppnaða innbrotstilraun þar. Guðjón kannast við að hafa ekið Sævari að Selfossi vorið 1975. Hann segir Sævar hafa haft orð á því, að hann ætlaði að brjótast inn í apótek, og hafi hann farið úr bifreiðinni í því skyni, en komið nokkru síðar til baka og þá sagst vera hættur við innbrotið. Guðjón kveðst ekki hafa tekið þetta innbrotstal Sævars alvarlega.

3. Guðjón vann hjá Menningarsjóði frá 1. október 1974 til 20. ágúst 1975. Framkvæmdastjóri Menningarsjóðs skýrir svo frá, að sumarið 1975 hafi Sævar oft komið á skrifstofuna og talað lengi við Guðjón. Eitt sinn benti Guðjón á Sævar og sagði hann vera þjóf, eiturlyfjasala, smyglara, falsara og manndrápara. Framkvæmdastjórinn tók þessu sem gríni. Hann segir, að sumarið 1975 hafi ástand Guðjóns oft verið líkast því, að hann væri geðveikur. Stundum talaði hann um að flytja inn mikið magn af eiturlyfjum til að græða á því.

4. Í ágúst 1975 fór Guðjón til útlanda með ferjunni Smyrli.

Hann hafði bifreið sína með. Sævar var samskipa honum. Leiðir þeirra skildu í Gautaborg, og fór Sævar fljótlega eftir það til Íslands. Upplýst er, að Guðjón hringdi tvisvar eða þrisvar til Sævars frá meginlandi Evrópu, eftir að Sævar kom heim. Einnig er upplýst, að þeir hittust í Luxemborg þetta haust. Þegar bifreið Guðjóns var flutt til Íslands nokkru síðar, fannst í henni mikið magn af fíkniefnum.

Verulegs ósamræmis gætir í framburði þeirra Erlu, Kristjáns Viðars og Sævars um ætlaðan þátt Guðjóns í hvarfi Geirfinns Einarssonar. Framburður þeirra um önnur atriði Geirfinnsmálsins hefur verið tortryggilegur og á reiki. Á hitt ber að líta, að sakargiftirnar á hendur Guðjóni eru mjög alvarlegar og að samband hans við Sævar virðist hafa verið þess eðlis, að það gefi tilefni til ítarlegrar rannsóknar. Þykir ekki rétt, að Guðjón hafi tækifæri til að hafa samband við vitni og hugsanlega samseka, á meðan sú rannsókn fer fram. Ber því með tilvísun til 1. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974 að úrskurða, að hann skuli sæta gæsluvarðhaldi, enda eru ákvæði stjórnarskrárinnar því ekki til fyrirstöðu, þar sem hann er sakaður um háttsemi, sem mundi varða hann fangelsisrefsingu.

Ákveðst tíminn allt að 20 dögum.

#### Úrskurðarorð:

Guðjón Skarphéðinsson skal sæta gæsluvarðhaldi í allt að 20 dögum.

---